

2. Unga paret ståndar emot hvarandra,
Rosor, liljor o. s. v.
3. Gossen han skiljer, emot sin egen vilja,
Rosor, liljor o. s. v.

315.

Borgå, Lappträsk.

(*Melodi: Att bygga bo uti lunden gröna.*)

Flickan (gossen) växer upp som blommor,
Den ena far och den andra kommer.
Men jag lofvar att jag aldrig mera
Skall för någon gosse (flicka) kurtisera.

316.

Sjundeå (Ur Sv. lit. s:s saml).

Grannarna våra gifte sig i fjol,
Fattiga som myran.
I år har de kor, i år har de skor,
Gårdarna fyra.
Kom Pelle kom, mej skall du ha,
Hvart hann (?) har du ringen?
Tar du mig i hand,
Tar du mig i famn,
Tal om de för ingen.

317.

Lappträsk (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Gyl-len, gyl-len, du skall vandra Från den e - na till den an-dra,
 Lycklig den som dig får skå-da, Hu-ru säll du är.
 (täck)

318.

Borgå, Lappträsk, Liljendal, Lojo, Pyttis, Pärnä, Strömfors.

Gå gå, du mo - di - ga gos - se, Du har tänkt att nar - ra mej,
 (flicka)
 Men nu skall jag pur-ra dej, Gå gå, sur och tvär, Al-drig jag dig
 mer be-gär. Se här är vännen den bä-sta, Som mitt hjärta mände
 fä - sta, Ut - i lif - vet och i dö-den den bä - sta.

319.

Helsinge.

Gö-ken han sit-ter i björ-ken och ga-lar, Han har ett så
 un-der-ligt lä -- te. Den, som nu i le-ken vill gå, Så skall jag
 honom i hå-ret få, Och ryc-ka ho-nom ur sä-tet. Och
 va-ren väl - kommen Sus - an-der - son! Med pick och med pack, Så
 fa-ger och snack, Så fa-ren nu väl Sus - an-der - - son!

320.

Lappträsk (Ur Sv. lit. s:s saml.), Pärnä, Strömfors.

1. Ha-de jag en bå-ge och därtill en pil, Och ha-de jag en bå-ge och
 där-till en pil, Så skul-le jag skj-uta en un-gersven så fin.

2. Ungersven han dånade och föll ned till jord:
 Gud nåde den stackars gossen, hur illa jag har gjort.

3. När alla andra flickor dansa lustiga och glad,
 Så sörja får jag då, som ingen vän har.

4. Men ungersven han ståndade upp, af hjärtat var han glad:
Se nu så ska vi dansa till storljusan dag.

(Ibland tillägges):

5. Sen så knarrar vaggan, och lilla barnet gret,
Hvem kan då sofva i sådan förtret?
6. Ett uti vaggan och femton däromkring,
Hvem har varit fader för en sådan en mängd?

321.

Borgå, Liljendal (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Har du en vän, den du har kär, Var honom tro-gen, var honom när
In - till den si - sta stund. Tryck honom till ditt hjär-ta!

322.

Borgå.

Hej hopp Anna Lisa, låt det gå i fläng,
Ger du mig en kyss, så får du sju igen.
Klappar du mig, så kysser jag dig,
Sviker du mig, så dör jag.

323.

Pärnä.

Hej, så lu-stigt när fi - o - ler - na de gå! Låt oss hop - pa, dan - sa
 me - dan vi för - må! Ty midsommar - da - gen kom - mer ej hvar dag,
 Kommer blott en gång om å - ret, hej - san! Raska flic - kor dan - sa
 bå - de natt och dag. Raska gos - sar tömma kannan i ett tag.
 Hej så lu - stigt när fi - - o - ler - na de gå! Låt oss hoppa, dan - sa
 me - dan vi för - må! Ty mid - sommar - da - gen kom - mer ej hvar dag,
 Kommer blott en gång om å - ret, hej - san!

324.

a) *Helsinge, Sjundeå.*

Hej säj, så får du mej, Och får du mej så står du dej. Men
 vill du in - te ha mej, kan du lå - ta bli mej,
 vill du in - te si mej, kan du si för - bi mej, Se så är jag fri från dej.

Var.: Vill du inte ha mej,
 Kan du låta va mej.
 Hvarför sku du ta mej,
 Då du int vill ha mej!
 Si så är jag skild från dej.

b) *Pyttis* (Ur Sv. lit. s:s saml.), *Borgå, Pärnä, Lappträsk, Läljendal, Strömfors.*

Säj säj, så får du mej, Och får du mej, så står du dej.

Hvarför sku du ta mej, När du int vill ha mej, Vill du in - te si mej,

Må du si för - bi mej! Se så är jag skild från dej.

325.

a) *Sjundeå* (Ur Sv. lit. s:s saml.).

1. Hela veckan ha vi roligt,
 Söndagen gå vi på bal.
 Tror jag, frallallej,
 Tror jag, frallallej,
 Tror jag, frallallallallallallallej.
2. Hvad skall vi på balen göra,
 Då vi inga gossar ha?
 Tror jag, etc.
3. Mjöd och vin så ska vi dricka,
 Sedan röka en cigarr.
4. Tjuf och tjuf skall du få heta,
 För du stal min lilla vän.

5. Tjufvens pojke han blef gripen,
Han blef förđ till fästningen.

6. Intet går jag här och friar,
Fast jag kom att vika in.
Tror jag, etc.

b) *Esbo, Lappträsk.*

(Sittande lek, då man „stjäl“ åt sig en gosse eller flicka).

1. Tjufven tjufven skall du he - ta, För du stal min lil - la vän.
Tjufven har den en - da trö - sten, Att han stjäl en ann i - gen.

Tror jag, fral-lal-lej, Tror jag, fral-lal-lej, Tror jag fral-la-lal-la-

lal-la-lal-lal-lej!

2. Tjufven han är redan gripen,
Han är förđ till fästningen.
Tror jag, etc.

3. Måndag, tisdag, onsdag, torsdag,
Fredag, Lördag, Söndag igen.
Tror jag, etc.

4. Ett glas toddy skall vi dricka,
Sedan röka en cigarr.
Tror jag, o. s. v.

5. Hvad skall vi på balen göra,
När vi ingen flicka har?
Tror jag, o. s. v.

6. Int ska du tro att jag vill fria,
Fast jag bara viker in.
Tror jag, o. s. v.

7. Nog fins de flickor i andra byar,
Som jag mera tycker om.
Tror jag, o. s. v.

---

c) *Pöjo.*

1. Tjuf och tjuf så skall du heta
För du stal min lilla vän.
Tjufven har den enda trösten,
Att han tar en ann igen.
Tror jag, o. s. v.
2. Hvad skall jag på balen göra
När jag ingen make har?
Bättre är att hemma vara,
Röka pipa och cigarr.
Tror jag, o. s. v.
3. Ser du junkare, jag blef gifter,
Ser du junkare, jag fick man.
Och min man han heter Petter
Och jag tycker det går an.
Tror jag, o. s. v.

326.

a) *Ingå, Sjundeå.*

1. (Och) Herdar och her-din-nor de val-la si-na fär, De ve-ta så

li-tet hvad kärlek för-mår, De ve-ta så litet hvad kärlek förmår.

2. Kom skönaste herdinna, kom räck mig din hand,
Så skola vi knyta förtroliga band.

3. Och nu så är det knutit, och nu så är det gjordt,
Och hej, så hastig lycka man sällan försport.
(Och hastigare kärlek har aldrig blifvit spord). (Sjundeå).

b) *Borgå* (Ur Sv. lit. s:s saml.), *Lapträsk*, *Liljendal*, *Pärnä*.

1. (Och) Her-dar och her - din-nor de val-la si - na får, De
ve - ta så li - tet hvad kär - lek för - mår.

2. Kom skönaste herdinna, kom räck mig din hand,
Så skola vi knyta förtroliga band.
3. Se nu så är det knutet, se nu så är det gjordt,
Och hastigare vänskap man sällan har sport.
4. Det bandet vi nu knutit af ingen lösas kan,
Blott döden, blott döden, som löser alla band.

327.

Ö. N. (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Hjärtungen lilla, du skall få mej,
Aldrig på jorden sviker jag dej.
Du skall inte gråta,
Vi ska bli så såta,
Lägg nu din hand i min.

328.

a) *Spundeå, V. N.*

Hop-pa, hop-pa, stå ej och dra dej, När du blir gammal, vill ingen ha dej.
(får rackarn ta dej).

Sit - ta i en vrå, Tit - ta där up - på, Men mitt un - ga hjär - ta

får du ej än - då.

b) *Helsinge.*

Stig opp och dansa, ligg ej och dra dej,
När du blir gammal, må ryssen ta dej.
Sitta i en vrå,
Titta där uppå,
Men mitt o. s. v.

c) *Pärnä.*

Opp och hop - pa, sitt ej och dra dej, När du blir gammal vill

in - gen ha dej! Sit - ta i en vrå, tit - ta ba - ra på,

Men mitt un - ga hjär - ta får du ej än - då.

d) *Borgå* (Ur Sv. lit. s:s saml.), *Lappträsk*, *Liljedal*, *Pyttis*, *Pärnä*, *Strömfors*.

Hop-pa, hop-pa, stå ej och dra dej, När du blir gammal, vill
in - gen ha dej. Sit-ta i en vrå, Tit-ta ba-ra på,
Men mitt un - ga hjär-ta får du ej än - då.

329.

Sjundeå (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Hopp frallela, fästman har jag,
Fast han bor i kalla norden.

||: Skrifver jag dit, kommer han hit.

Ack, hvad det skall blifva roligt. :||

330.

a) *Lappträsk*, *Lojo*.

Under orden „jänka jänka jänka“ upphör det par som är inom ringen att svänga omkring samt „jänkar“ i stället med händerna, hvilket går så till, att gossen och flickan i takt med musiken skjuta turvis fram vänstra (högra) och högra (vänstra) handen.

Hopp lil - la fic-ka vill du ha mej? Se här är gull-rin-gen
som du gaf mej. Ves-bo är du och ves-bo är jag. Träsko har du och
trä-sko har jag. Jän-ka jän-ka jän-ka, Mej skall du ha. ha.

b) *Sjundeå* (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Hopp sköna gosse, vill du ha mej?
 Se här är gullringen den du gaf mej.
 Sjundeåbo är du, Sjundeåbo är jag,
 Träsko är du, träsko är jag.
 Jänka, jänka, mej skall du ha,
 Jänka, jänka, mej skall du få.

331.

Borgå.

Hopp strunta run-ta fi - li - met - ta, Hopp strun-ta run - ta

kon-kla-su - sa! Tre björnar dan-sa kring karbun-ka, Anders turium kom

fu - ri - un - ka. Ka - ti - lu - si fä - ja, du - ri du - ri dä - ja,

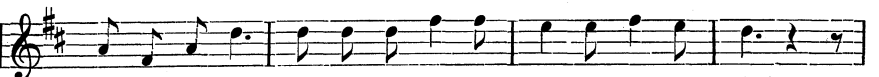
Hopp stru-ta run - ta kon-kla - su - sa.

332.

Borgå.

Hur - ra gå på, hur-ra gå på, Opp för ga - ta, ner för ga - ta!

Hur-ra gå på, hur-ra gå på, Friskt mod I gos-sar blå!

Ritsch och ratsch och fi - li-bom, Och hjärtat fullt och kas-san tom. Fa-
ral - la - ra - di - di -- ra! Fa - ral - la - ra - di - di -- ra!

333.

a) Esbo.

Hvad är att jag går och så en-sam står, När de an-dra blif-va
gif-ta! Jag en an-nan väl-jer och åt hen-ne säl-jer
All min sällhet och min lyc-ka. Där-för hul-da kom, Sköna egendom,
Jag skall säkert om dig tyc-ka. Men till att gå al-len, Det
skall sig själf - va fän, Till att gå med käpp och kryc-ka. Jag
lå-ter dig gå, Jag passar aldrig på, Jag aldrig me-ra på dig tänker.

b) *Borgå* (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Hvad är att jag går Och här en-sam står, När de an-dra gå och
 fri - a. Jag en ma-ke väl-jer, Och åt ho-nom säl-jer
 All min säll-het och min lycka. Kom min lil - la vän, Sköna egendom,
 Jag skall säkert om dig tyc-ka.

c) *Helsinge*.

Hvad är att jag går	Därför hulda kom,
Och här ensam står	Sköna egendom,
När all andra blifva gifta.	Jag skall säkert om dig tycka.
Till att gå allen	Vi ska bygga bo
Det skall själfva fän,	Uti fred och ro,
Till att gå med käpp och krycka.	Nöjda med hvarandras lycka.

d) *Helsinge*.

Hvad är att jag går	Mig en annan väljer
Och här ensam står,	Och åt honom säljer
När all andra blifva gifta.	All min sällhet och min lycka.
Till att gå allen	Vi skall bygga bo
Det skall själfva fän,	Uti fred och ro,
När som kärleken skall skifta.	Nöjda med hvarandras lycka.
Om ni er nu hastar	Ja i själfva nöden
Och i kärlek kastar	Och i bleka döden
Fram för mina fötter neder.	Vi hvarandra trogna blifva.
Men om ni är tvär	Men om det är sant,
Jag ej er begär,	Då till underpant
Korgen jag åt eder skänker,	Handen vi hvarandra gifva.

e) Ingå-Degerö (Ur Sv. lit. s:s saml.).

1. Hvi skall jag här gå
Och allena stå,
När de andra blifva gifta.
Jag mig en utväljer
Och åt honom säljer
All min kärlek och min lycka.

2. Vi ska bygga bo
Uti frid och ro,
Vi ska om hvarannan smycka.
Och vi ska bygga bo
Uti frid och ro,
Och ja ska säkert om dej tycka.

3. Men blir du sur och tvär,
Jag dej öfverger,
Och jag säkert korgen åt dig skänker.
Men du och jag min vän,
Vi svänger om igen,
Och jag lika med dig tänker.

334.

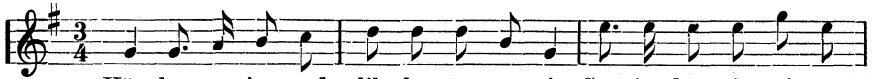
Sjundeå (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Hå hå, nu är det så,
Först i ringen och sen på tå.
Räck den hvita handen,
Knyta kärleksbanden,
Ack, så roligt att vara två!

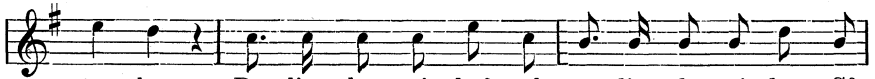

335.

Borgå, Lappträsk, Pojo, Pärnä, Sjundeå.

Här dan-sar jag med lil-la vän-nen min, Som jag har i mi-na

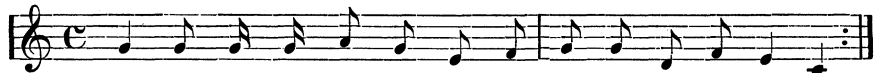

tan-kar. Rö-ligt ha vi haft och ro-ligt ska vi ha, Så Och

län-ge det-ta nö-jet van-kar.
här är fä-ste-folk som dan-sar.

336.

Lappträsk.

1. Här dan-sa vi of-van-på och jor-den bär oss un-der.

In-gen dans så vac-ker dans, som krå-ke-dans i lun-den.

2. Si si hvad jag fick, jag fick en vacker ly-ra. Innan du den lyran nappar

Skall du mig bå-de kys-sa och klappa Och fö-ra mig i lun-den.

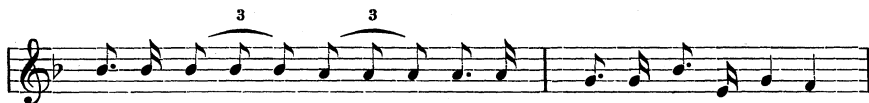

337.

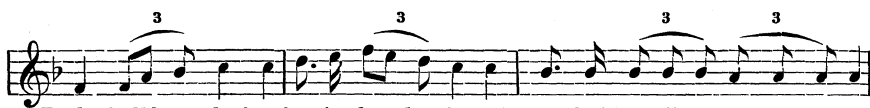
Pärnå (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Här kommer en främmande spe-leman, Som spelar e - der i frände.

Herren los-sar sitt rö - da gullband, Och ger åt spelman gåf-va.

Tack skall herrn hafva för sin skän-kegåfva, Herrn skall nog få stå brudgum i år,

Ba - ra vi två få rå - da.

338.

Lappträsk, Lojo, Sjundeå.

1. Hö - ga bärg och dju - pa da - lar, Se här är den som mig be - ha - gar.

Kom kom, min lil - la sö - ta vän, Vi ska dan - sa tils soln går upp i - gen.

Du är min lil - la doc - ka, Och vi ska dan - sa och hop - pa.

Du är min ros och lil - ja, Och in - gen kan oss åt - skil - ja.

2. Alla sorger ha nu försvunnit,
 Sin allrakäresta har han funnit.
 Skogen klär sig i sin gröna skrud,
 Gossen dansar med sin unga brud.
 Hej hopp farallalalla
 Faralla lalla lalalla.

I en fortsättning, efter v. 1, sjunges vanligen i Lojo (och Sjundea) visan (n:o 324): Hej säj, så får du mej o. s. v., samt därpå (n:o 318): Gå gå, du modiga gosse o. s. v.

339.

(Jfr n:o 288).

Lappträsk, Strömfors (Ur Sv. lit. s:s saml.).

(Vals inne i ringen).

340.

Borgå.

1. I den grö-na än-gen där ståndar upp en lind, lind, Att
jag skull få väl - ja all - ra kä - re-stan min! min!

2. Och ungersven han spänner bågen, skjuter bättre till.
Så sköt han den pilen genom jungfrunens lif.
3. Och jungfrunen hon domnade, hon faller ned till jord:
„Gud nåde mig stackars gosse, hur illa jag har gjort!„
4. Och jungfrunen hon ståndar upp, af hjärtat var hon glad:
„I dag ha vi fått våra hjärtans behag.
5. Det går väl an att lefva, så länge vi ä två,
Sen blir det annat efter, när vaggan börjar gå.
6. Ett uti vaggan och femton däromkring,
Så dansa vi så gladelig och lyckelig en ring.“

341.

Ekenäs.

I fjol om jul så va jag brud,
Då va ja klädd uti kransar.
Blicken brann, och jag var grann,
Och trafvalapparna dansa.

342.

a) *Borgå, Pärnä.*

I fjol somras ploc-ka - de jag blommor med min vän, I år tror jag
 att jag är al - le - na i-gen. Men jag väl - jer mig en vän, Den jag
 hål - ler kär i - gen. Du är min och jag är din så län - ge leken varar.

b) *Pärnä.*

I fjol somras ploc-ka - de jag blommor med min vän, I
 fjol som - ras ploc - ka - de jag blommor med min vän, I
 år tror jag att jag är al - - le - na i - gen. Men jag
 ta - ger mig en vän, Den jag hål - ler kär i - gen.
 Du är min och jag är din i al - la vå - ra lifs - da - gar.

343.

a) *Ingå, Pojo.*

1. In slapp jag och var så gla-der I min fa-ders ör-ta-gård.

Där stå ro-sor i lån-ga ra-der, Där stå till att väl-ja på. Och

där stå sto-ra och där stå små, Där stå rö-da hvi-ta bru-na blå.

2. — — — — —

3. — — — — —

4. Men annorlunda gjorde konung David,
 När han fria uti Israël.
 Han var en huld och trogen fader,
 Han tog en flicka för hvarje kväll,
 Som sofva skulle uppå hans arm,
 Och honom hålla både kall och varm.

b) *Lojo (Ur Sv. lit. s:s saml.).*1. In slapp jag och var så gla-der I min fa-ders ör-ta-gård.
 Där stod ro - - sor alt i ra-der, Där var sto-ra, där var små.

Där var hvi-ta, där var blå, Där var ro - sor att väl-ja på.

2. När jag mig därom spatserar,
 Såg jag mig en nyss upprunnen ros.
 Den jag mig i handen tager
 Och spatserar så min kos.
 Utaf alla som där var,
 Den vackraste jag mig utvalt har.

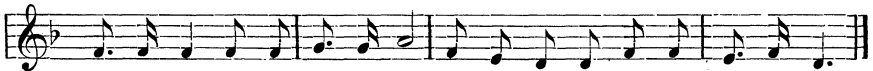
c) Ö. N.

1. Jag gick mig ut till att spat-se-ra Ut - i min fa-ders ör - ta-gård.

Där stå ro - sor i lån - ga ra - der, Där står till att väl - ja på.

Där stå sto-ra och där stå små, Där stå rö - da hvi-ta bru-na blå.

2. Midt ibland de rosor rara
 Står där en utvalder ros.
 Den jag mig i handen tager
 Och spatserar så min kos.
 Af alla rosor som där inne var,
 Den vackraste åt mig jag utvalt har.
3. ||: Mången fikar efter rikedomar,
 Men sådant passar jag ej på. :||
 Mången hafver tagit troll för gull,
 Och har fått gråta sina näfvar full.

d) *Pärnä.*

1. Jag gick mig ut till att spatsera
Alt om en vacker sommarkväll.
Där stod en man till att plantera
Rosor kring sitt lilla tjäll.
Jag sade då till denne man:
„Käre fader, släpp mig in.“
2. Och in slapp jag och var så glader
Alt i den skönaste rosengård.
Där stodo rosor uti rader,
Hvilka hälst man uppräknat må.
Där sto stora och där sto små,
Där sto röda och där sto blå.
3. Vid jag där då omkring spatserte
Fann jag mig en upprunnen ros.
Den sköna rosen jag i handen tager
Och spatserar så min kos.
Bland alla rosor som där var,
Den skönsta jag uti handen har.
4. Mången tror att fröjd och sällhet kommer,
Om högt på ärans trappa man får stå.
Och mången fikar efter rikedomar,
Men sådant passar jag alls intet på.
Och mången tager troll för gull,
Och gråter bägge sina näfvar full.

344.

a) *Pärnä* (Ur Sv. lit. s:s saml.), *Borgå, Lappträsk, Liljendal.*

In - gen är så ro - lig dans som krå - ke - dans i lunden. Vi dan - sa

of - van - på och jor - den är oss un - der. Se se, va ja fick, jag

fick en vacker ly - ra. Förrän jag den ly-ran tappar, Skall jag dig båd
kys - sa och klap - pa, Ta - ga dig i handen Och svänga mig i ringen.

b) *Helsinge.*

1. Vi dansa ofvanpå
Och jorden bär oss under;
Ingen dans så vacker dans
Som kråkedans i lunden.
Kråkedans en vacker dans,
Den går så väl tillhanda.
Jumfrun löser på sin pung
Och ger åt kråkans unge.

2. Se se, hvad jag fick,
Jag fick en vacker lyra.
Innan du den lyran nappar
Skall du mig båd kyssa och klappa,
Taga mig i handen
Och följa mig till stranden.

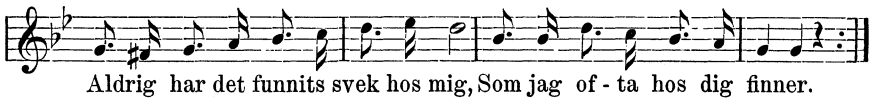
345.

a) *Borgå.*

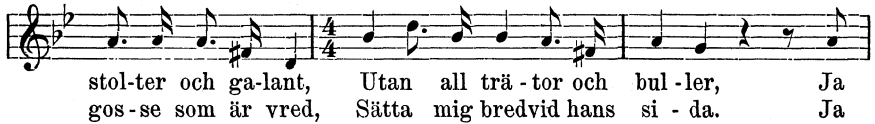

In - te fri - ar jag i den gården, int i den gården, men i denna.
In - te vill jag haf - va den flickan, in - te den flickan, men si denna.

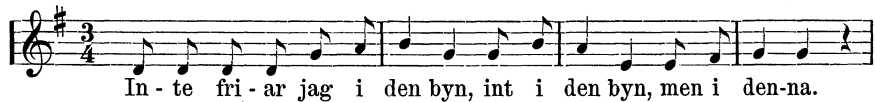

b) *Pyttis* (Ur Sv. lit. s:s saml.), *Borgå, Lappträsk, Liljendal, Pärnä, Strömfors.*

c) *Lappträsk, Liljendal, Pyttis, Pärnä, Strömfors* (Ur Sv. lit. s:s saml.).

den-na. Dig jag nu i han-den ta - ger, Li - ka lu - stig och
li - ka glader. Dig jag nu i handen ta-ger, Li-ka lu-stig och li-ka glad.

d) *Borgå, Helsinge.*

In - te fri - ar jag till den flickan, Int till den flickan, Int till
den-na. den-na. Men till den jag nu i han-den ta-ger, Som
är så lyck-lig och är så gla-der. In - te skall du fin - na
svek hos mig, Fast du har fun-nit det hos mången.

e) *Sjundeå (Ur Sv. lit. s:s saml.).*

Och inte friar jag till den flickan,
Och den flickan,
Men till denna.
Och den jag mig i handen tager,
Lika lycklig och lika glader.
||: Aldrig har du funnit mig hos dig,
Hos mig du ofta gånger funnits. :||

346.

a) *Lojo.*

In - te må du tro jag går och fri - ar, Fast jag fjä - sat
 har för dej! Det fins flic - kor i an - dra by - ar, Se
 här är vän - nen som jag tyc - ker om.

b) *Pärnä (Ur Sv. lit. s:s saml.).*

In - te må ni tro jag går och fri - ar, Fast jag kom den - na
 vä - gen om. Mi - na vä - gar gå till an - dra by - ar, Se
 här är vän - nen den jag tye - ker om.

c) *Ekenäs landsförsamling (Ur Sv. lmf:s saml.).*

1. Tänker ni, att jag går här och friar,
 Fast jag går här så ofta om?
 Det fins ju flickor i flere byar,
 Som jag tycker långt bättre om.
2. Och intet är jag stor och stolta,
 Och intet går jag med breda band,
 Men Gud ske lof för heder och ära,
 För ett ärligt och uppriktigt namn.

3. Intet kan jag till min vän komma,
 Hvarken köra eller gå.
 Men jag får vänta till den ljuftva sommarn,
 Då få vi segla öfver böljan blå.

d) *Helsinge.*

Tror ni att jag går här och friar,
 Fast jag kom att stula in?
 Det fins nog flickor i andra byar,
 Lika vackra som de här.

347.

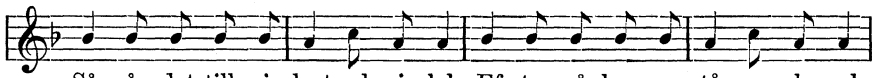
Lappträsk (Ur Sv. lit. s:s saml.).

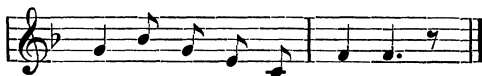
In - te sku ja ha fri - a till dej, Om in - te du ha bör - ja.

Du kom och drog i sja-len på mej, Jag vil - le gär - na föl - ja.

Så går det till i lust och i lek, Ef - ter så kommer tå - rar och svek.

Nu får du ta en an - nan.

Anm. Upptecknaren, hr V. Allardt, har annoterat angående ofvanstående visa, att den „torde vara hämtad från västra Nyland“. Så vidt jag känner förekommer den dock icke därstädes.

348.

a) V. N.

In - te vill jag ha dig, Men nog kan jag ta dig, Så du slipper stå och

grå - ta. Den - na vän - nen där, Har jag me - ra kär,

Så - dan är nu lif - vets gå - ta. Du och jag min vän

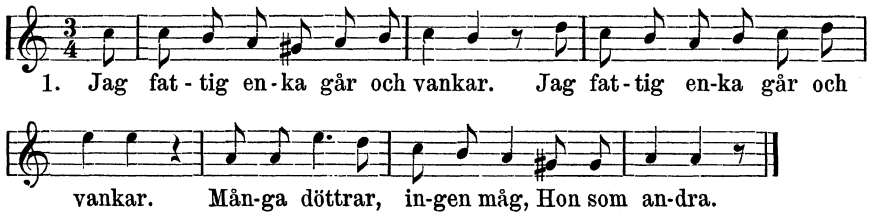

Svän - ga om i - gen, Si så är vi vän - ner å - ter.

b) Borgå.

Inte vill jag ha dej,
 Men jag må nu ta dej,
 Att du slipper stå och gråta.
 Denna vännen är,
 Han är mig mera kär,
 Se så är lifvets gåta.
 Svänger jag mig,
 Tager dig i hand,
 Så är vi vänner åter.

349.

a) *Elkenäs,*

1. Jag fat-tig en-ka går och vankar. Jag fat-tig en-ka går och
vankar. Mån-ga döttrar, in-gen måg, Hon som an-dra.

2. Till en munsjör så vill jag gå,
Ty ni har kommit till edra år,
Liksom andra.
3. Ville ni min dotter ha,
Var så god och gif mig ja,
Ni som andra.
4. Min dotter är så mycket grann,
Hon har en mössa med röda band,
Hon som andra.
5. Min dotter är så mycket rik,
Hon har ett slott i Österrik,
Hon som andra.

b) *Lojo* (Ur Sv. lit. s:s saml.).

1. Jag fat-tig en-ka går här och vandrar. Jag har sju döttrar, men
in-gen måg, liksom an-dra.

2. Min doter hon är så fasligt granner,
Hon har sju mössor och granna band, liksom andra.

3. Min doter hon är så fasligt riker,
Hon har sju gårdar i Österrik, liksom andra.
4. Vill du int nu min doter ha?
Stig genast fram och svara henne ja, liksom andra.

---

c) Borgå (Ur Sv. lmf:s saml.).

1. Jag fattig enka går och vandrar,
Så många döttrar och ingen måg,
Liksom andra.
2. Till en munsjör så vill jag gå,
Ty ni har kommit till edra år.
3. Och villen I min dotter ha,
Så stig strax upp och gif henne ja.
4. Min dotter är ju så fasant grann,
Hon har guldmössa med röda band.
5. Min dotter är ju så fasant rik,
Hon har sju slott uti Österrik,
Liksom andra.

350.

Strömfors (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Jag gick mig ut en aftonstund spatserandes,
Där mötte jag en mö uti rosendelund.
Säg vill du blifva min, sa gossen.
Nej nej nej, din blir jag ej,
Nog får jag en ann, sa flickan.

351.

a) Ö. N.

1. Jag gick mig ut i en ör-ta-gård, Där jag var van till att vandra. Där
fick jag se hvar nässlan stod Ibland de ör-ter-na an-dra.

2. Då tog jag nässlan uti min hand
Och slängde den öfver gärdet.
Ack se, hur illa brände jag min hand,
Alt för det älskande värdet.
(eller: Det var den lön hon mig beskärde, eller:
Alt på det älskande svärdet, eller:
Alt för min hjärtelig kära).
3. Räck mig din hand, min lilla vän,
Min lilla älskogs (rosende) blomma.
I nästa höst kommer jag igen,
Så ska vi bröllopet hålla.
4. (I Borgå, Esbo och Helsinge):
Och prästen skall oss tillsammans viga,
Och klockaren skall sjunga amen,
Och hela världen skall få en sup,
För att vi ha kommit tillsamman, eller:
Och lille spelegubben skall få en sup,
För det han spelat oss tillsamman, eller:
Och grannas Jussi skall få en sup,
För att han laga oss tillsammans.
(kåka)

b) *Pyttis* (Ur Sv. lit. s:s saml.), *Borgå, Lappträsk, Liljendal, Pärnä, Strömfors.*

1. Jag gick ut- i min fa-ders ör-ta-gård, Där jag var vaner att vandra.

Där fick jag se hvar en nässla stod, I-bland de ör-ter-na andra.

2. Jag tog nässlan uti min hand
Och kasta henne öfver gärdet.
Ack hur illa brände jag min hand,
Alt för den älskades kärlek.
3. Tag mig i handen du lilla ros,
Du lilla rosendeblossa.
I nästa höst så kommer jag igen,
Då skall vi bröllopet hålla.
4. Prästen skall oss tillsamman viga
Och klockaren skall sjunga amen,
Och spelegubben skall få en sup,
Som oss har spelat tillsamman.

c) *Sjundeå* (Ur Sv. lit. s:s saml.).

1. Jag gick mig ut i min faders gård,
Där jag var van till att vandra.
Sen fick jag se, hvar den nässlan stod,
Alt bland de liljorna rara.
2. Sen tog jag nässlan uti min hand,
Och kasta den öfver gärdet.
Ack se, så illa brände jag min hand,
Alt för min hjärteliga kära.
3. Räck ut handen, min lilla vän,
Min lilla älskade blossa,
I nästa höst så kommer jag igen,
Då skall bröllopet hållas.

4. Prästen skall oss tillsamman viga
Och klockaren skall sjunga amen,
Och väktar-Kalle skall få en sup,
För det vi kommit tillsamman.

352.

Ö. N.

Jag gaf mig ut på golf-vet, Bland vå-ra lil-jor hvi-ta.
Och hvem skalle-der väl-ja, Och hvem skalle-der svi-ka?

E-rik den ri-ka, Han e-der skall svi-ka. Fram fram du

E-rik, Äst du en då-re? In-te är jag då-re,

Fast I mig så skällen, Ty jag är en upp-rik-tig man I-

blande ro-sor ra-ra. Vi seg-la och jag vann. Vi seg-la

och jag vann. Och en skön flic-ka tar jag i min hand, Och

hen-ne älskar jag men in-gen ann!

353.

Helsinge.

Jag gick mig ut i lun-den grö-na, Där fick jag se en ut-
val-der ros. Jag tog den ro-sen så lätt i handen, Och så spatse-ra-de
jag min kos. Sjung hopp-fa - di - ral - la - lal - la gör - de så, Sjung
(hurra)
hopp-fa - di - ral - la - lal - la gör-de så. Jag tog den skö - na - ste jag
(hurra)
kun-de fin - na, Jag tog den bä - sta jag kun-de få.

354.

Helsinge.

1. Jag gick mig ut med lam-me-na små Och ha - de ej den som
grä-set kund slå Om som-ma-ren till vin-te-ren.

2. O hade jag mig en sådan en vän,
Som räfsa mitt hö och lade i sträng,
Om sommaren till vintern.

355.

Lappträsk.

Jag gick mig ut på sjö och strand,
 På sjö och strand.
 Där mötte mig en gammal man,
 Med staf i hand.
 Jag frågade honom,
 Han svarade mig:
 Hvarifrån är han hemma?
 „Från bockare-land,
 Från bockare-land.
 Den som intet bocka kan,
 Så får han följa den gamla man
 Till bockare-land,
 Till bockare-land.“

356.

a) Ö. N. (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Jag går ut och jag går in, Och jag går ut för att sö - ka. Jag
 sö - ker lil - la vän - nen min, Hvar skall jag hen - ne fin - na? Jag
 tar min kä - re - sta i min hand, Så gå vi ut att spat - se - ra. Spat -
 se - ran - de ut - i lun - den grö - na, I -- bland de ro - sor och
 bla - der skö - na, Spat - se - ran - de ut - i lun - den. Ho äst te, du
 gos - se lil - la? Äst du min ut - val - da vän? Se nu haf - ver jag

ett för - num-mit, Att du hål - ler en an - nan kär, Och
där-med bju-der jag ad - - jö far-väl!

b) Ingå, Lojo (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Jag går ut, och jag går in,
Och jag går ut för att söka.
Borta är min lilla vän,
Hvart skall jag honom finna?
Det har länge varit i mitt sinn,
Att du skulle blifva kärestan min.
Men jag kan ej dig förlofva,
Ty du har en annan kär,
Som så mycket bättre är.

357.

a) Ekenäs.

1. Jag mol i fjol, jag mol i år,
Ingen tull tog jag då.
Silkesvippa, krusadt hår,
Silke var min möda.
2. Jag skall ge dig man i år,
Sådant som jag själf kan få
Så riker och så våller,
Och inte vet jag hvad han innehåller.
3. Tack, tack svärfader min
För gåfvan den du gaf mig.
Så vill jag eder svara,
Som den gåfvan tyktes vara.
Han är som en liljeros,
Honom vill jag vara hos.

b) *Pyttis* (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Jag mol i fjol och jag mol i år,
 Och ingen tull fick jag ändå.
 Då jag var hos min syster,
 Gjorde jag hvad mig lyster.
 Nu så är jag fattig, föder bondabarn,
 Som ska sitt och dra den tunga kvarn.

c) *Lappträsk*.

Ack ack, jag fattig bondabarn,
 Som måste draga den tunga kvarn,
 Och ingen tack därför.
 Jag mol i fjol och jag mol i år,
 Men ingen tull fick jag ändå,
 Och ingen tack därför.
 Trallaralla, trallaralla.

358.

(Jfr n:o 270).

a) *Lappträsk, Liljendal*.

1. Jag satte glasögon på min näsa, Jag vil-le se om jag kunde lä-sa; Men jag
 fin-ner att det är o-möj-ligt Att lef-va lyc-ke-ligt för-ut-an dig.

2. Af alla flickor, som fins i ringen,
 Jag älskar dig (en) eller också ingen.
 Men jag finner o. s. v.

b) *Helsinge.*

1. Jag satte glasögon på min näsa,
Tog en bok och begynte läsa
Och läste däri, att det är omöjligt
Att lefva lycklig förutan dig.
2. Du är älskvärd jag vågar säga,
Och lycklig är den som dig får äga,
Ty du vet ju, att det är omöjligt
Att lefva lycklig förutan dig.
3. När jag skådar i ditt bruna öga,
Bryr jag mig om hela världen föga,
Ty du vet ju, att det är omöjligt
Att lefva lycklig förutan dig.
4. Blif min vän eller blif min maka,
Tag mitt hjärta, gif mig ditt tillbaka,
Ty du vet ju, att det är omöjligt
Att lefva lycklig förutan dig.

359.

Borgå, Lappträsk, Pärnä (Ur Sv. lit. s:s saml.).

1. Jag är li - ten jag, Bra till att ha, Själ f får jag gå och fri - a.

2. Jag gick mig ut
I ett beslut,
I de tankarna alla.
3. För att välja mig
En så hjärtelig,
Den jag kär mände hålla.

360.

Borgå.

Jungfrun gångar sig i trädgården
 Och plockar liljorna de sköna,
 Där fick hon se sin fästeman
 Ibland de örterna gröna.
 Och räck nu hit
 Din hand så vit,
 Och låt mig med dig få dansa,
 Så skall du bli min fästemo
 Ibland de brudgummar galanta.

361.

Pyttis (Ur Sv. lit. s:s saml.).

1. Jungfrun på til-jan går å - ter och fram. fram. Och
 ro - sor och lil - jor hon bär i sin famn, Hej kom fal - lal - la - lej, Hej kom
 fal - lal - la - - lej! lej!

2. Nu så är det lustigt, och nu så är det gladt,
 Nu så ska vi dansa till morgonljusa dag,
 Hej kom fallallalej.

362.

a) *Lappträsk*.

1. Jungfrun sätter sig i gräset gröna,
Hon sörjer sig så bitterlig.
Tårar faller hon på sina röda kinder,
Det gör hon alt för sin käristas skull.

  2. Hasteligen hon uppstiger,
Hon möter sin vän gladeligen:
„Si här är handen, si här är famnen,
Si här är alt hvad jag håller kär.“

  3. Jungfrun söker efter rikedomar,
Men det passar nu jag ej på.
Mången tager det alt för gull,
Och sen får di gråta bägge näfvarna full.
-

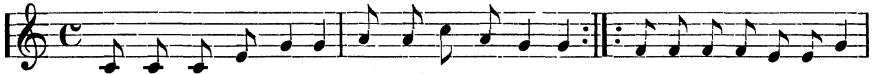
b) *Lappträsk* (Ur Sv. lit. s:s saml.).

1. Jungfrun satte sig i gräset gröna,
Hon sörjer sig fast bitterlig.
Hasteligen hon uppstiger
Och möter vännen sin gladelig.

  2. Den hon först i handen tager,
Den hon senast älskat har.
Mången tager troll för gull
Och gråter sina bägge näfvar full.
-

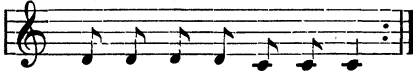
363.

(Jfr N:o 314).

Borgå, Lappträsk, Liljendal, Pyttis, Strömfors.

1. Jungfrun väl-jer ma-ke Hvilken hon be-ha-gar. Ros och lil-ja bladersmå,
 (Sådan) (liljor bland de små)

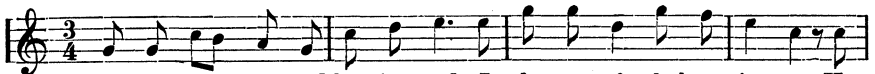

Som mitt hjärta kan för-stå.

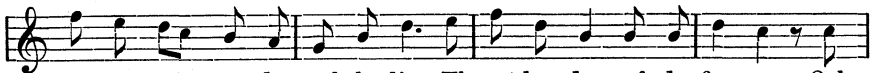
2. Unga paret ståndar
 Att dansa med hvarandra.
 Ros och lilja o. s. v.
3. Unga paret skiljes
 Emot sin egen vilja.
 Ros och lilja o. s. v.

364.

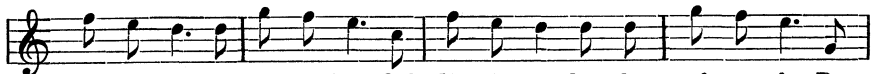
a) Pärnä, Sjundeå.

1. Jä - ga - rin - nan med hurtigt mod, I skogen mån-de hon ja - ga. Hon
 (vandra)

sö - ker ef - ter de snäl-la djur, Ehvart hon dem mån-de fin - na. Och
 (jagar) (Hvarest)

jak-ten låg i hen-nes håg, Och dju-ret som hon där ef - ter-såg, Det

var en vac - ker gos-se.

2. Sen tar hon honom uti sin högra hand,
Som svenska damer pläga göra.
Sen för hon honom till sitt eget land,
Stor sällhet skolen I få höra.
Ja, leken är som klot i lunden,
Slår så mången man i grunden
Så många redeliga damer.
3. O ängel fin, låt oss afsked taga!
Förrän vi dör, låt oss i famnen taga!
Men hastigt kom det uti mitt sinne,
Men aldrig går det utur mitt minne.
Förrän den bleka döden.

b) *Lappträsk* (Ur Sv. lit. s:s saml.), *Liljedal, Pärnä, Strömfors*.

Jä - ga - rin - nan jä - ga - rin - nan vid ett hur - tigt mod I
sko - gen månde sig vandra, Att sö - ka ef - ter de säl - la djur,
Hvar hon dem kunde fin - na. Och dju - ret som hon ef - ter - såg, Det
dju - ret ut - i hennes hjär - ta låg, Det var en vac - ker gos - se. Och
du min gos - se, och jag din vän I al - la vå - ra lifs - da - gar.

c) *Borgå*.

Jägarinnan (Och jägaren) vid ett hurtigt mod
I skogen månde hon (han) utrida.
Hon (Han) jagar efter de stolta djur
I ödemarken den vida.

Och kärleken som i henne (honom) låg,
 Och djuret som hon (han) eftersåg
 Det var en vacker gosse (flicka).
 O ängel fin, o ängel kär,
 Låt oss i handen taga
 Liksom de svenska flickor plär.
 Förrän det sker, förrän det sker,
 Låt oss i famnen taga.
 Och hastigt kom du uti mitt sinne,
 Men aldrig går du utur mitt minne
 Förrän i bleka döden.

---

d) Borgå.

Och jägaren vid ett hurtigt mod
 I skogen mände han där vandra.
 Han jagar efter de vilda djur,
 I skogen mände han dem finna.
 Och jakten låg i hansis håg,
 Och djuret som han eftersåg
 Det var en vacker flicka.
 Han tager henne i sin högra hand,
 Som svenska män det plägar göra;
 Så för han till sitt eget land,
 Stor glädje skolen I få höra.
 Kärleken är som klot i lunden
 Och för så mången, mången man i grunden.

---

e) Pyttis (Ur Sv. lit. s:s saml.).

1. Jägarinnan vid ett hurtigt mod
 I skogen mände sig rida.
 Hon jagar efter de vilda djur
 I skog och marken vida,
 Om det komme i hennes håg,
 Djuret, som hon eftersåg,
 Det var en vacker gosse.

2. Hon tager honom i sin högra hand,
 Som svenska flickor pläga göra.
 Hon förer honom till sitt eget land,
 Trohet skolen I få höra.
 Kärlek är som krut i lunden (klotet rundt),
 Slår så mången man till grunden (i grund),
 Som bara ädeliga damer.
 Hurtigt kom du uti mitt sinne,
 Men aldrig går du utur mitt minne
 Förrän i bleka döden.

---

f) *Ekenäs.*

Jägarinnan vid ett hurtigt mod
 I skogen mände hon utrida.
 Hon jagar efter de snälla djur,
 Ehvad hon dem mände finna.
 Jakten låg i hennes håg,
 Och djuret som hon eftersåg
 Det var en hjärtans vacker gosse.
 Då tar hon honom i sin högra hand,
 Som svenska damer pläga göra.
 Så för hon honom till sitt eget land,
 Stor glädje skola ni få höra:
 Kärleken är som klotet rundt,
 För så mången man i grund,
 Så många redeliga damer.
 O ängel kär, låt oss nu afsked taga!
 Förrän vi dör, låt oss i famnen taga.
 Hastigt kom du i mitt sinne,
 Men aldrig går du ur mitt minne
 Förrän i blekaste döden.

365.

a) *Pärnä* (Ur Sv. lit. s:s saml.), *Borgå, Helsinge.*

Kal-le - Vil - le, Kal-le - Vil - le kom kom kom, Kom ska du få det du
 bad mig om. He - la mitt hjär - ta och half - va min själ,
 Det skall du få för du höll mig så väl.

b) *Sibbo.*

Kom du lil - la, kom du lil - la, kom kom kom, Kom ska du få hvad jag
 lof - va - de en gång! He - la mitt hjärta och halfva min själ
 De ska du få, för du dan - sa - de så väl.

c) *Sjundeå* (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Gosse lilla, gosse lilla, kom kom kom,
 Kom skall du få, hvad du bad mig om.
 Hela mitt hjärta och halfva min själ
 Skänker jag dig, för du dansar så väl,

366.

Ekenäs, Helsinge.

Alla taga i ring och sjunga stående på stället början af visan. Vid orden „så mötte vi jungfru (Stina)“ vända sig alla i ringen emot en person i sällskapet och niga samt buga för henne (honom), hvarefter enhvar svänger sig ett hvarf omkring. Den person, som de öfriga bugat för, ställer sig i ringen med ryggen inåt. Därpå börjas visan ånyo från början, hvarvid man riktar sig t. ex. emot „herr Lasse“, som nu i sin tur vänder sig med ryggen inåt. Så fortsättes, tils alla stå vända med ryggarna inåt. Nu sjunges senare delen af visan: „Till tinget, till tinget“ etc. skildt för en och hvar i ringen, hvarvid den som först vändt sig med ryggen inåt först vänder sig rätt igen, och efter henne eller honom alla öfriga deltagare i tur och ordning, tils alla stå på vanligt sätt med ansiktena vända inåt.

Kej-sa-rens döttrar de kommo från Rom, De ha-de en på-se med
(dotter var kommen) (Hon)

lä-ke-dom. Där-in-ne var peppar och la-ger-bär. Gud sig-ne den som

gla-der är, Men skam får den som trumpen är! Så många parhandskar så

haf-va vi köpt, Så många små jungfrur så haf-va vi mött. Så

möt-te vi jung-fru (Sti-na), För hen-ne skul-le vi ni-ga, För

hen-ne skul-le vi bu-ga, För hen-na skul-le vi slå

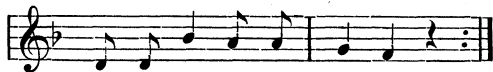
hän-der-na i-hop Och vända oss in och ut. Till tinget, till tinget! Och

vill du blif-va sy-ster min, Så vänd dig in i rin-gen!
(broder)

367.

a) *Helsinge.*

1. Kla-ra so-len på blå-a him-me-len ly-ser, Friska vattnet i

kal-la käl-la-ren fry-ser.

2. Röda rosor pryda busken den gröna,
Röda kinder pryda flickorna sköna.
3. Kom låt oss ta ihop och nappa,
Därefter kommer prästen med sin långa, svarta kappa.
4. Han skall oss ta ihopa och viga,
Du får heta far och jag får heta din pia.

b) *Ingå-Degerö* (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Klara solen på blåa himmelen lyser,
Friska vattnet i kalla källaren fryser.
Röda rosen uppå busken gröna,
Granna kläder pryder flickan sköna.
Vi ska ta ihop och nappa och nappa,
Tills prästen kommer med sin långa svarta kappa.
Dej och mej ska han ihopviga,
Du ska kallas far, å ja ska kallas mor, hjärtanes gosse lilla.

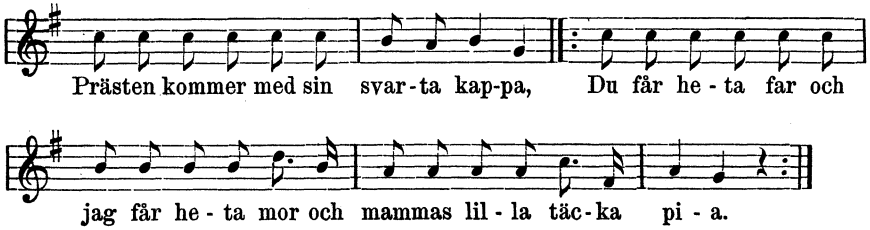
c) *Pyttis* (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Rö-da ro-sor på blå-a him-me-len ly-sa. Al-la vat-ten i

kal-la käl-lor-na fry-sa. Håh hå, du stac-ka-re!

Prästen kommer med sin svar-ta kap-pa, Du får he-ta far och
jag får he-ta mor och mammas lil-la täl-ka pi-a.

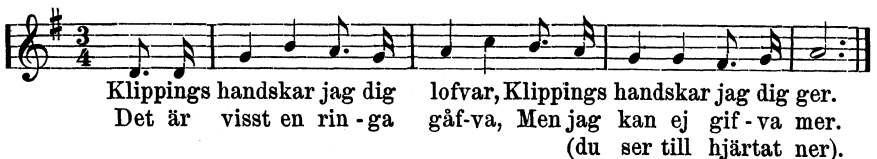
368.

a) *Strömfors* (Ur Sv. lit. s:s saml.), *Borgå, Lappträsk, Liljendal, Pärnä.*

Klippskinnshandskar jag dig lof-vat, På-sa-van-tar skall du få.
Gåf-van är af rin-ga vär-de, Men du bör den ej för-små.
O be-tänk dig, kä-ra Li-sa, att jag är en fat-tig kar!
Det är ju en gammal vi-sa, att jag in-ga pengar har.

b) *Lejo.*

Klippings handskar jag dig lofvar, Klippings handskar jag dig ger.
Det är visst en rin-ga gåf-va, Men jag kan ej gif-va mer.
(du ser till hjärtat ner).

Ty du vet ju kä - ra Li - sa, att jag är en fat - tig karl. Och det
(betänk dig) (Det är)

står i en gammal vi - sa: Skälm som ger mer än han har.
ju en) (Att jag in - ga pen - gar har.)

369.

Helsinge.

Den som är inom ringen tar i början af visan en annan in med sig. Vid orden baka, spinna, sopa och kärna efterhärma de, som äro inom ringen, bakning, spinnande, sopande och kärnande med gester, hvarunder de öfriga i ringen dansa omkring.

När visan är slut, stannar den inom ringen, som senast kom dit, hvarpå hon (han), ifall leken fortsättes, i sin tur tar in en annan, hvarefter förfäres lika som förra gången.

1. Kom du min sy - ster, kom i rin - gen, Mycket vet' det tyn - ger in - gen.

Frå - ga blott, frå - ga blott, Jag skall lä - ra dig mycket godt.

2. Lär du min syster mig att baka,
Skönt det vore att få en kaka.
Jag gör så, jag gör så.
Tack, nu får du redan gå.
3. Lär du min syster mig att spinna,
Garnet vill jag sedan tvinna.
Jag gör så, jag gör så etc.
4. Lär du min syster mig att sopa,
Strån och stickor sig eljes hopa.
Jag gör så, jag gör så etc.

5. Lär du min syster mig att kärna.
Ack det vill jag ju så gärna.
Jag gör så, jag gör så.
Tack, nu får du redan gå.
-

370.

Pyttis (Ur Sv. lit. s:s saml.).

(*Melodi: Hopp* lilla flicka, vill du ha mej).

Kom flicka lilla, räck mig handen,
Här stå blommor på andra stranden.
Jag tager en och du tager en,
Jag fäster en och du fäster en.
Jänka, jänka, jänka, mej skall du ha.

371.

Sjundeå (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Kom in i ringen, dansa med mej,
Jag vill ha dej och du vill ha mej!
Här skall vi bygga, här skall vi bo,
Här skall vi finna kärlek och tro.
Här skall vi dansa golfvet omkring,
Senn börja vi ånyo.

372.

Lappträsk, Lojo, Sjundeå.

Den som är inom ringen bjuder upp två af motsatt kön. Vid orden „den ena gifver jag en korg“ afskedas denna ena på så sätt, att han (hon) får krypa under de två andras armar, och så fortsättes dansen inom ringen på vanligt sätt.

Kom kom fa-ger un-gersven, Kom, för för bå - da i dan-sen!

dansen! Den e - na gif-ver jag en korg, Den an-dra för jag

i min borg. Där är glädje och ingen sorg, Och där skall bröllo - pet

hållas. Där är gläd-je och in-gen sorg, Och där skall bröllopet hållas.
(stånda)

373.

Sjundeå (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Kommen små flickor, kommen med fröjd,
Julfesten att fira.

Sången må klinga gladt upp i höjd,
Kinden med rosor sira.

Kommen nu alla, tagen i ring,
Dansen med jubel muntert omkring.

Faller en tös, det gör ingenting,
Endast förökar nöjet.

374.

(Jfr N:o 316).

a) *Ekenäs, Ingå.*

1. Kom Pel - le tå, Mej ska tu få, Men kvar har tu rin - gen?

2. Grannarna vår
Gifte sej i fjol,
Ingenting ägde.

3. I år ha di ko,
I år ha di so,
Och gårdarna fyra.

b) *Liljendal* (Ur Sv. lit. s:s saml.).

1. Hej Pelle säj, Här har dumej, Men hvar har du ringen? Tag mig i hand,

Tag mig i famn, Men säj det för in - gen.

2. *Inte vill jag ha dej o. s. v., se N:o 348.*c) *Helsinge* (Ur Sv. lmf:s saml.).

Kom Pelle min, mej ska du få,
Men hvart hafver du ringen?
Se här är min hand,
Du får bli min man,
Men glam om det för ingen!
Men fan far i dej,
Om du emot mej
Ilak skulle blifva.
Nå flicka då,

Tala inte så,
Emot din Pelle!
Din Pelle har koppar och kar,
Om det så skulle gälla.
Grannarna våra gifte sej i fjol,
Di va fattiga som en myra.
Men i år ha de ko,
Och i år ha de so
Och gårdarna fyra.

375.

(Jfr N:o 371).

a) *Pärnä* (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Kom skall du få en sväng ut-af mej, Jag vill ha dej och du vill ha mej.

Här ska vi byg-ga, här ska vi bo, Här ska vi fin - na sällhet och tro.

Här ska vi dan-sa golf-vet omkring, Sen bör-ja vi å - ny - o.

b) *Ingå-Degerö* (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Kom ska du få en kyss utå mej,
 Ja utå dej och du utå mej.
 Här ska vi bygga, här ska vi bo,
 Här ska vi finna kärlek och tro.
 Här ska vi dansa golfvet omkring,
 Sen börja vi ånyo.

c) *Helsinge*.

1. Kom skall du få en sväng utaf mej,
 Jag vill ha dej och du vill ha mej.
 Kom skall vi dansa golfvet omkring,
 Här skall nu blifva roligt.
2. Här skall vi bygga, här skall vi bo,
 Här skall vi njuta kärlek och tro.
 Här skall du finna hyddan hos mig,
 Här skall nu blifva roligt.

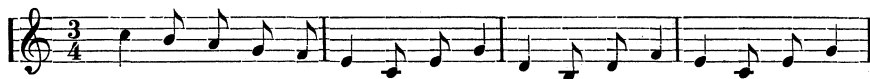
376.

Borgå.

Kom sköna Anna,
 Vill du bli min fru?
 Jag skall bli din egen herre.
 Grå rocken å blå rocken på.
 Bondeson i fjol,
 Sjömatros i år,
 Nästa år så är jag herre.

377.

a) Liljendal.

Kom skö-na fic -ka val -sa med mej, val-sa med mej, val-sa med mej!

Kär-le - ken vill jag de - la med dej, de - la med dej. De - la med dej, half-

ve - ra med mej, De - la med dej, half-ve - ra med mej. Kär-le - ken vill jag

de - la med dej, de - la med dej.

b) V. N.

Kom skö-na flic - ka dan-sa med mej, dansa med mej, dansa med mej!

Midt un-der dan-sen kys-ser jag dej, kys-ser jag dej, dej!

c) *Borgå, Lappträsk.*

Kom skönaste flicka, dansa med mej.
 Midt under dansen svänger (kysser) jag dej.
 Kom dansa med mej, jag tycker om dej,
 Kärleken vill jag dela med dej.

378.

Borgå.

1. Kom sy - sko-na mi - na, kom skå - da ett ting, Här ständar en
 främman-de jung-fru i ring.

2. Hon niger, hon bugar, hon hälsar goddag,
 Hon ser sig väl före hvem hon skall ta i hand.
3. Kom sköna, kom vackra, kom för mig i dans,
 Åt dig så vill jag gifva den gyllende krans.
4. Den gyllene kransen den törs jag ej ta,
 Förrän jag skall fråga min mor och min far.

5. Och fråga din moder så mycket du vill,
Ditt lif och din ungdom den hörer mig till.
6. Och fråga din fader så mycket du vill,
Ditt lif och din ungdom den hörer mig till.
7. Och nu ha vi fått våra hjärtans begär,
Se nu ä vi gifta, se nu ä vi här.

379.

a) *Esbo, Lojo.*

1. Kom vännen kom, kom sväng dig om Med mig i dansen, hej fa-ral-la-la!

Glädjens i dag, det är vår lag, Mätte sorgen al-drig komma!
Ledsamt det är att vi så här Mäste skiljas från hvar-andra.

(I Esbo:)

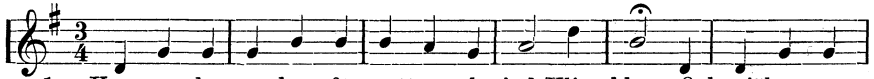
2. Bättre det är, att jag så här
Går mina färde, hej farallela!
Glädjens i dag, det är vår lag,
Mätte sorgen aldrig komma!

b) *Lappträsk* (Ur Sv. lit. s:s saml.), *Borgå, Läljendal, Pyttis, Pärnä, Strömfors.*

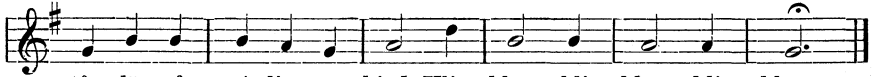
Kom vännen kom,
Kom sväng dig om
Med mig i polka, heifarallej!
Glädjens i dag,
Det är vår lag,
Att sorgen aldrig må påkomma.

380.

Lappträsk.

1. Kvarnen den ma-lar för vatten och vind, Klipp klapp. Och mjölna-ren

står där så mjö-lik om kind, Klipp klapp, klipp klapp, klipp klapp.

2. Kära min mjölnare sälj nu din tratt,
Klipp klapp.
Så mycket som råttorna äta i natt,
Klipp klapp o. s. v.

3. Sen knåda vi degen och baka vårt bröd
Klipp klapp,
Och rådda i gröten och ha ingen nöd,
Klipp klapp o. s. v.

381.

Liljendal, Ö. N.

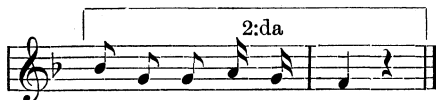
Känner ni min måg, sa - lig Westerberg, sa - lig Westerberg, Som

går omkring och spår, Sa - lig Westerberg, sa - lig Westerberg?

Ritsch, ratsch, fi - li bom bom bom, fi - li bom bom bom, fi - li bom bom bom,

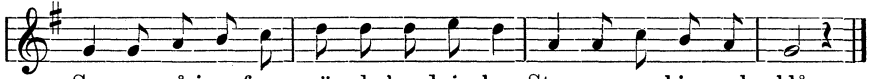
bom bom bom, fi - li - bom.

382.

Lappträsk, Pärnä (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Kä-ra-ste gossar dansen på tå, Hat-ten i hand och handskarna på.

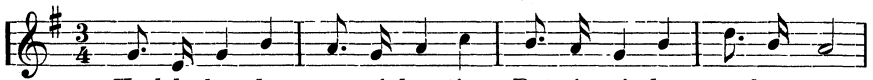

Se up-på jungfruns rö-da band i sko, Strumporna him-mels-blå.

383.

Lappträsk (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Lekes som „O arma barn, hvad du är blind“, dock så, att om den som är inom ringen gissar orätt, nödgas han (hon) gifva pant.

Kärleks-ban-det, som vi knu-tit, Det i ri-ket vet hvar man.

Få nu se hvem panten gifver, El-ler hvem sig ak-ta kan.

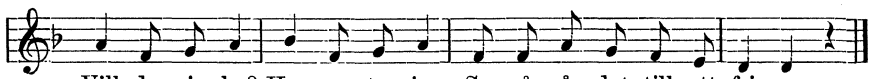
384.

(Jfr N:o 312).

a) Borgå, Helsinge.

Lil-la gossen är så glad i sitt sinn. Kom skö-na flic-ka, vill du bli min?

Vill du mig ha? Hon svarte ja. Se så går det till att fri-a.

b) *Liljendal, Pärnä* (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Lil-la vännen är så glad i sitt sinn, Kom sköna flicka, du skall bli min.
Vill du mig ha? Hon svarte ja. Så går det till att fri - a.

385.

a) *Lojo, Ö. N.*

Lekes med miner och gester, som noga följa orden åt. Refrängen „men aldrig så går“ etc. tages något hurtigare än det andra.

1. Me-dan man lef-ver i världen säll, Så ta-ger man sig en
trogen vän. Men aldrig så går det ut-ur mitt sinn, Att jag har älskat
dej och du mej och jag dej, dej, dej och du mej, mej, mej.

2. Men efter du hafver besvikit mej,
Så passar jag ej för dej, dej, dej.
Men aldrig så går det utur o. s. v.
3. Och nu så skola vi skiljas åt
Med mycken sorg och gråt, gråt, gråt.
Men aldrig o. s. v.
4. Och nu så skola vi taga god natt,
God natt, god natt, god natt, god natt.
(min egen skatt)
Men aldrig o. s. v.

b) *Lappträsk* (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Medan man lef-ver i världen säll, Så väl-jer man sig en
(Eller: Så kokar man gröt hvarje
tro-gen vän; Men al-drig så går det nu ur mitt sinn, Hu-ru
lördagskväll).

jag hafver älskat dej och du mej och jag dej,dej,dej, och du mej,mej,mej.

2. Nu så skola vi skiljas åt
Med mycken bedröfvelse, sorg och gråt.
Men aldrig så går det nu ur mitt sinn,
Att jag hafver älskat dej o. s. v.

386.

(Jfr N:o 280 och 379).

a) *Borgå, Esbo, Helsinge, Lojo.*

Me-dan vi gå här i ring, Låt oss gå ett hvarf omkring,
Jän-ka, stäl-la, la - ga så, Att en vac-ker flic-ka få.
gos-se

Kom vännen kom, Komsväng dig om, Med mig i dan-sen, hej fa-ral-le-la!

Glädjens i dag, det är vår lag, Mätte sor-gen al-drig komma!

b) *Borgå* (Ur Sv. Imfs saml.).

Bäst vi gå så här i ring,
Låt oss slå ett hvarf omkring.
Hvem kan ställa laget så,
Att vi en vacker flicka få?
Kom vännen kom,
Kom sväng dig om
Med mig i dansen, hej farallela etc.

N. B. Visan börjas ofta från orden „Kom vännen kom“, då de fyra första raderna helt och hållet bortfalla.

387.

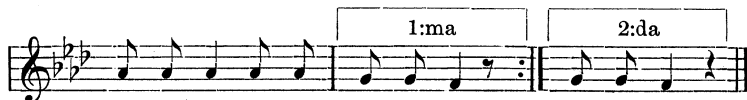
Ö. N. (Ur Sv. lit. s:s saml.).

1. Me-dan vi här i världen vandra, Så la-ga att du får en

tro-gen vän. Ty snart för-gå di-na un-ga da-gar, Och

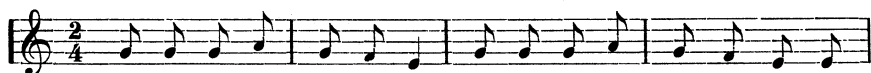
al-drig komma de mer i-gen. mer i-gen.

2. Hvarför skulle du min lampa släcka,
Som så högt i låga brann?
Hvarför skulle du min kärlek väcka,
När du älskat har en ann?

388.

Ingå, Lojo.

Under orden „Min man var en konstig (lustig) man, femton konster kunde han“ rör sig ringen i rask takt åt vänstra sidan. Vid afsjungandet af de öfriga orden är ringen icke i rörelse, men därunder förtydligar enhvar som deltar i leken de afsjungna orden med gester, som skola åskådliggöra huru min man „niger“, „bockar“, „rosorna plockar“, „i böckerna läser“ o. s. v. — Först sjungas, enligt nedanangifna melodi, raderna 1—4, så 1—6, därpå 1—8 o. s. v., så att två nya „konster“ införas för hvarje gång, hvarjämte alt det föregående städse upprepas.

Min man var en konstig man, Femton konster kunde han: Han

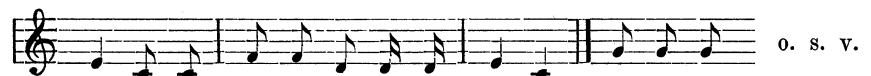
kunde ni - ga och bocka, Han kunde ro - sor - na plocka. Min man var en

konstig man, Femton konster kunde han: Han kunde ni - ga och

boc-ka, Han kunde ro - sor - na ploc-ka, Han kunde i böc-ker-na

lä - sa, Han kunde spe - la på nä - sa. Min man var

o. s. v.

Min man var en konstig (lustig) man,

Femton konster kunde han:

Han kunde niga och bocka,

” ” rosorna plocka,

” ” brefvena läsa,

” ” spela på näsa,

” ” skjuta fågeln på gren,

” ” svänga sig om på ett ben,

” ” hästarna köra,

” ” hviska i öra,

” ” klappa makan sin,

” ” raka hakan sin,

Han kunde strumporna sticka,
 ” ” på hufvudet nicka,
 ” ” spela på giga,
 Och slutligen kunde han tiga.

389.

Pyttis (Ur Sv. lit. s:s saml.).

1. Mina framför spegeln står, Som en stjärna blänker, Flätar pärlor i sitt hår, Ack, hvad Kalle tänker! Hvit är hans väst, Guldpriidd hans häst, Och fjädrarna svaja i hatten.	2. Kalle med sitt lilla svärd Vid sin vänstra sida. Han gick ut på riddarfärd Att mot jätten strida. Hvit är hans väst, Guldpriidd hans häst, Och fjädrarna svaja i hatten.

390.

(Jfr N:o 273).

Ö. N. (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Måns Måns, med träskorna på,
 Svängde sig in i ringen.
 Svängde sig om,
 En törnros i hand,
 Pengar har han i sin påse.

391.

Sjundeå (Ur Sv. lit. s:s saml.).

Nu få vi se, nu få vi säja,
Hvem som Jonas håller kär.
Sara lilla med gröna klädningen
Så dansar Jonas så gärna med.

392.

Lojo.

Nu ha vi dan-sat öf-ver bärg och backar, Sli-tit sön-der vå-ra
stöfvelklackar. Hej hopp, min lil-la soc-ker-topp, Vi ska dansa tils
so-len sti-ger opp. Hej hopp min skö-na, Vi ska dan-sa i det
grö-na, Hej hopp min skö-na, Vi ska dan-sa i det grö-na.

393.

(Jfr N:o 274 o. 281).

a) Borgå, Helsinge.

1. Nu ha vi jul i-gen, Nu ha vi jul i-gen Och efter jul så kommer
påska. Det är intesant, Det är in-te sant, Där-e-mel-lan ha vi fasta.

2. Anna Majas (Anders Perssons) koja
 Stod i ljusan låga,
 Alla ljus ha brunnit opp san.
 Hej hopp san, lika godt (i galopp) san,
 Inte gifter jag mig än så brådt san.
-

b) *Pyttis* (Ur Sv. lit. s:s saml.), *Borgå. Liljendal, Pärnä, Strömfors.*

1. Se nu är det jul, se nu är det jul,
 Efter julen kommer påsken.
 Det är icke sant, det är icke sant,
 Efter julen kommer fastan.
2. Dansa vill du och dansa vill jag
 o. s. v. Se N:o 281.
-

c) *Ingå.*

Nu ha vi jul igen,
 Nu ha vi jul igen,
 Och efter jul så kommer påska.
 Nu ha vi påska,
 Nu ha vi påska,
 Och efter påska kommer jula.

394.

a) *Lojo, Lappträsk, Pärnä, Helsinge.*

När Hulda skall hål-la bröllop Hvem får då va-ra med? Och
 (Gustaf)

hvarför in-te du och hvarför in-te jag? Du är den enda jag håller af.

(V. 2 sjunges ej i Lojo).

2. När flickorna blifva gifta
 Få de annat att tänka på.
 Tar sin lilla vän,
 Svänger om igen,
 Aldrig nånsin öfvergifva den.
-

b) *Pärnä.*

När flickorna ska fira bröllop,
 Hvem får då vara med?
 Hon tager sig en vän,
 Svänger om igen,
 Man kan aldrig öfvergifva den.

---

c) *Sjundeå* (Ur Sv. lit. s:s saml.).

När som gossarna blifva gifta,
 Då få de annat att tänka på.
 Tar sin lilla vän,
 Dansar om igen,
 Och aldrig öfvergifva den, den.
 Tar sin lilla vän,
 Dansar om igen,
 Och aldrig öfvergifva den, den,

395.

Ö. N. (Ur Sv. lit. s:s saml.).

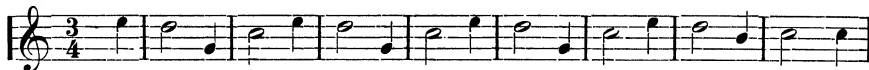
När som jag går i ringen,
 Så tittar jag på dej,
 Så räcker jag dig handen,
 Kom, dansa med mej.
 I bröllopet bägge två.
 I bröllopet två.

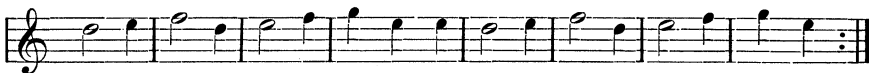
396.

V. N.

Lekes så, att en guldring, uppträdd på ett snöre, som löper genom alla deltagares händer, hålles i oafbruten rörelse, hvarvid det gäller för den som är inom ringen att gissa hos hvem guldringen för tillfället befinner sig. Gissar han rätt, så byta han och den, hos hvilken ringen befann sig, platser. — Äfven lekes leken så, att deltagarne, utom den som söker efter ringen, sitta på stolar, som placerats i en rund krets. Ringen går från den ena till den andra, och för att förbrylla den som söker efter densamma hålla alla de, som bilda kretsen, sina armar oafbrutet i rörelse emot hvarandra i takt med musiken, ömsom bredande ut dem och ömsom förande dem mot bröstet.

O ar-ma barn hvad du är blind, Som ej kan se den gyll-ne ring! Det

är din lott att en-sam vandra, Alt från den e - na till den an-dra.

Repris ad libitum.

397.

a) Ö. N.

„Gullbandet“ utgöres af en näsduk eller dylikt. Sången åtföljes af gester, hvilkas art framgår af ordalydelsen.

1. Och gos-sar-na gå i dan-sen med rö - da gullband. De kny-ta dem

om sin kä - re-stas arm, De kny-ta dem om sin kä - re-stas arm.

2. Ack, kära min lilla gosse,
Knyt inte så hårdt,

Jag har ej ämnat
Att rymma bort.

3. Men hastigt ur leken den flickan försvann. De söka henne I främmande land.	4. Och vill du mig något, Så har du mig här; Till dig står alt Mitt hjärtas begär.
-

b) Borgå (Ur Sv. lmf:s saml.).

1. Och flickorna går i dansen med röda gullband,
Så knyter de om sin kärestas arm.
  2. Och kära du min jungfru, knyt inte så hårdt,
Ej ämnar jag rymma bort härifrån.
  3. Si så hastigt dessa gossar ur leken försvann,
Vi sökte efter dem i främmande land.
(Vi sökte efter dem med hästar och vagn).
  4. Och villen I väl något, så har ni mig här,
Nu har ni fått edra hjärtans begär.
  5. Och nu så ä vi lustiga, och nu så ä vi glad,
Och nu så skall vi dansa till storljusan dag.
-

c) Helsinge.

1. Jumfrun hon går i dansen med röda guldband,
Hon knyter så hårdt om sin kärestas arm.
2. Ack käraste jumfru, knyt icke så hårdt,
Jag hafver ej tänkt att rymma bort.
3. Jumfrun hon löser det röda guldband.
Så hastigt den gossen i skogen bortsprang.
4. Hon skickade efter honom med hästar och vagn,
Men aldrig så kommer den ungersven fram.
5. Hon skickade efter honom med femton guldsvärd:
Vill ni mej något så är jag nog här.

6. Se nu är jag gifter, se nu har jag fått man,
Se nu så står jag i äkta spann.
7. Och blifver jag enka, visst blifver jag fäst,
Och får jag ingen annan, så får jag en präst.
8. Och blifver jag enka, visst bär jag svart flor.
Och får jag ingen annan, så får jag en major.

---

d) Ingå.

(Början lika, t. o. m. v. 5.)

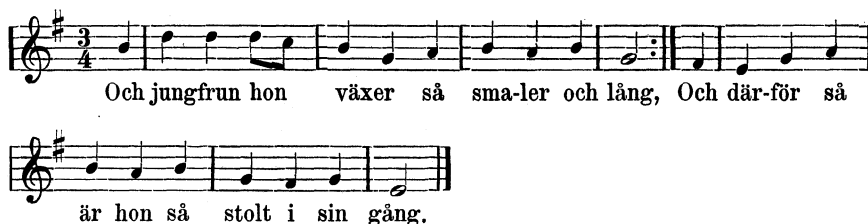
6. Och ute på marken så plockar man bär,
Och vill du mig hafva, så är jag väl här.
7. Och nu har jag blifvit gifter, och här är min man,
Den vackraste gosse som fans i vårt land.
8. Och blifver du enka, visst blifver du fäst,
Och får du ej annan, så får du en präst.

398.

(Jfr föregående nummer).

a) Borgå.

Och jungfrun hon växer så sma-ler och lång, Och där-för så
är hon så stolt i sin gång.
